

'Dječak nije reagirao na ništa, a onda sam otpjevala Marleya'

 24sata.hr/news/djecak-nije-reagirao-na-nista-a-onda-sam-otpjevala-marleya-536041

28. 08. 2017.

Autor: Željka Krmpotić Ponedjeljak, 28.08.2017. u 20:26

Kada je **Mija Rakarić (23) iz Siska** upisala studij sociologije na Hrvatskom katoličkom sveučilištu kolege su joj ponudili mogućnost da se kao volonterka uključi u neki od projekata. Svidjela joj se ideja pomaganja djeci s teškoćama, pa se javila u Caritasov dom u Brezovici.

- Ondje su djeca s teškim tjelesnim i intelektualnim teškoćama. Mi volonteri smo ih vodili u šetnju i družili se s njima. Moram priznati da mi se u to u početku činilo kao dosadan i zamoran posao. Gledala sam sebe. A onda se to promijenilo – objasnila je Mija.

Prisjetila se kako je među ostalima brinula i o desetogodišnjaku u kolicima. Dječak nije reagirao ni na kakve podražaje.

Foto: Privatna arhiva

- Tog dana kad sam ga vodila u šetnju pjevušila sam Boba Marleya i on je iznenada počeo vikati i tresti se. Strašno sam se uplašila misleći da mu je pozlilo, no onda mi je sestra rekla da on na taj način izražava veselje. I tad me pogodilo. Nisam ovdje bitna ja nego taj dječak i svi njegovi prijatelji. Tu sam radi njih, i ako ih ja ne izvedem u šetnju ili im ne zapjevam, nema drugoga koji će to učiniti – rekla je Mija.

Pomaganje beskućnicima

Tijekom studentskih dana svoj volonterski put započeo je i **Mihovil Frater (32) iz Zagreba**. Pomagao je u udruzi

BEST gdje se bavio promocijom i prezentacijom projekata. A onda su u prvi plan izbili ljudi i njihove potrebe, pa se tako nešto duže zadržao pomažući beskućnicima. Na tom projektu i danas radi.

Foto: Zarko Basic/PIXSELL

- Projekt je zapravo započeo prije više godina u prihvatilištu za beskućnike gdje smo imali kreativne radionice s ljudima koji su tamo živjeli, a s vremenom je to prihvatilište ugašeno, kao i sva druga prihvatilišta, i beskućnici su preseljeni na rub grada u Kosnicu. Kako nam je ona teže pristupačna, nismo preselili projekt tamo već smo se nastavili družiti u knjižnicama Grada Zagreba što nam je omogućila kolegica s kojom smo surađivali na ovome projektu. Tako da se danas i dalje družimo s nekim ljudima koji su dolazili na te radionice. Neko vrijeme smo svi zajedno igrali "Čovječe ne ljuti se" u knjižnici i razgovarali, no sada je to čisto druženje i razgovor, već smo i prijatelji pa je to sada i neobično nazvati volonterski projekt. Povremeno i dođe netko novi tko čuje za to. Aktivni su tu ljudi vezani za udruhu i časopis "Ulični fajter". Tako je to nekako započelo i preoblikovalo se u ovo druženje – nastavlja Mihovil.

Foto: Picasa

00:00

00:00

Rad s žrtvama nasilja

Mija je pak svoj volonterski put nastavila u Nacionalnom pozivnom centru za žrtve kaznenih djela i prekršaja. U međuvremenu je napustila studij sociologije i upisala pravni fakultet, a zagrebačkom Volonterskom centru je na stažiranju.

Foto: Dalibor Urukalic/PIXSELL

- U Nacionalnom pozivnom centru radim na telefonskoj liniji. Razgovaram sa žrtvama svih oblika i vrsta nasilja i niti jedan dan niti jedan razgovor nisu isti. Onaj koji ću zauvijek pamti jer me potpuno potresao bio je razgovor s roditeljem čije je dijete silovao vršnjak. Na to te ništa ne može pripremiti. Naš posao je saslušati, pružiti pravni savjet, uputiti čovjeka, ali ponekad je nekima od njih dovoljno da su nekome jednostavno ispričali strahotu koju su preživjeli – objasnila je Mija.

Pomažući onima kojima je to najpotrebnije i Mija i Mihovil promijenili su se kao osobe i smatraju da je volontiranje na njih itekako imalo utjecaja.

Foto: Privatna arhiva

Od osobe okrenute prema sebi postala otvorena prema drugima

- Zahvaljujući iskustvima na volontiranju ojačao sam vještine prezentiranja, postao sam otvoreniji. Upoznao sam i mnoge zanimljive ljude koji su utjecali na mene, npr. jedna osoba koja je imala poseban pogled na život gdje se više koncentrirala na rješenja, a manje na prepreke, iako je imala izazovan i težak život po tome pitanju, ali se zato i razvila u snažnu osobu. Ako sretnem osobu koja mi ispriča o nekoj zanimljivoj lokaciji ili knjizi ili korisnoj stvari, to me isto može oplemeniti. Upoznao sam i vegane pa učim kako oni gledaju na svijet. Cijenim ta jedinstvena iskustva i ljude koje susrećem volontirajući. Više naučiš i o sebi. Upoznao sam i mnoge ljude koji žele pomoći učiniti svijet boljim, koji vole pomagati i to je jaka inspiracija da i ja budem takav i potičem druge na to – kazao je Mihovil, a Mija se nadovezuje kako je od osobe okrenute prema sebi postala otvorena prema drugima.

- Nekad sam vrijeme najradije provodila sama sa sobom. Bila sam povučena i teško sam se izražavala. Danas sam naučila voditi kvalitetan razgovor s drugima i postavljati prava pitanja. Mihovil je programer, no unatoč uredskom radnom vremenu pronalazi mogućnosti za nastavak volontiranja kojem posvećuje nekoliko sati na tjedan.

